

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَفْهَرُ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرُ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي
الْجَنَّةِ هَكَذَا...

“Ben ve yetime kol kanat geren kimse, cennette böyle yan yana olacağız”⁴ buyurmuştur.

Resûlullah'a yürekten bağlı olan aziz milletimiz tarih boyunca yetime, kimsesize, mağdura, mazluma kucak açmıştır. Bizler de bugün aynı şuurla yetimlerimize gönüllerimizi açalım. Gözlerindeki ışıltıyı, yüzlerindeki sevinci artırmak için çaba gösterelim. Güzel ahlaklı ve iyi eğitilmiş bireyler olarak yetişmelerine katkı sunalım. Maddi ve manevi bakımdan yanlarında olup geleceklerine umut taşıyalım. Unutmayalım ki yetime el uzatmak, Rabbimizin rızasını kazanmaktır.

YETİM: CENÂB-I HAKK'IN İNSANLIĞA EMANETİ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz en üstün özelliklerle sahip insanı, imtihan etmek için yeryüzüne göndermiştir. Çevremizde olup biten olayların hepsi birer imtihan vesilesidir. Bu imtihan vesilelerinden biri de aramızda bulunan yetimlerdir. Allah Resulü (s.a.s.), yetimle ilgilenmenin dini, sosyal ve ahlaki bir görev olduğunu, onları korumasına alıp iyi davranan, bakımı ve eğitimiyle yakından ilgilenen, ihtiyaçlarını gideren kimselerin ahirette büyük mükafata erişeceğini bildirmiştir. Nitekim konuyla ilgili bir hadis-i şerifte: “**Kim Allah rızası için bir yetimin başını okşarsa, elinin dokunduğu her saç sayısınca iyilik yazılır.**”¹ buyrulmaktadır.

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam yetimleri himaye etmeyi, koruyup gözetmeyi emreder. Onlara karşı duyarlı davranmayı, şefkat ve merhametle yaklaşmayı öğütler. Zira yetimler, Cenâb-ı Hakk'ın hepimize emanet ettiği masum kullarıdır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), bir hadis-i şeriflerinde bu gerçeğe şöyle işaret eder: “**Müslümanların evleri arasında en hayırlı ev içinde kendisine iyi davranılan bir yetimin bulunduğu evdir.**”²

Kıymetli Müslümanlar!

Yetimleri ihmal etmek, onları yalnız ve ilgisiz bırakmak büyük bir vebaldir. Yetimlerin haklarını çiğnemek, mallarına el uzatmak sorumluluğu ağır bir günahdır. Nitekim Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de bizi şöyle uyarır: “**Öyleyse sakın yetimi ezme! El açıp isteyeniyi de sakın azarlama. Ve Rabbinin nimetini, minnet ve şükranla an.**”³

Değerli Müminler!

Resûl-i Ekrem (s.a.s.), bir defasında işaret ve orta parmağını bir araya getirerek:

Kære Muslimer!

Allah (swt) har skabt mennesket med de smukkeste egenskaber og sendt det til Jordan. Denne jord og denne verden er stedet, hvor vi går igennem prøvelser. Disse kan være i form af økonomiske, sociale, helbredsmæssige prøvelser. Nogle forældreløse børn møder disse prøvelser allerede fra barnsben af. Rasulullah (saw) har gjort os opmærksom på, at behandle forældre- og frændeløse børn med kærlighed.

Han (saw) har sagt: “**Den, der stryger håret på en forældreløs, uden at gøre det af anden grund end Guds tilfredshed, vil blive belønnet for hvert eneste hår, hans hånd berører.**”

Og igen har han (saw) sagt: “**Det bedste hus blandt muslimer er det, der indeholder en forældreløs, som bliver godt behandlet.**”

Lad os i dag blive mindet om den amanah, det ansvar, vi står overfor i forhold til de forældreløse og lad os i dag blive mindet om, at deres prøvelse på den anden side også er vores prøvelse.

Kære menighed!

Jeg slutter af med at oplæse nogle af Skaberens (swt) smukke befalinger:

“**Så gør ingen forældreløs fortræd. Og vis ikke en trængende bort. Men fortæl om din Herres velsignelser.**”

¹ Ahmet b. Hanbel, 5, 250.

² İbn Mâce, Edeb, 6.

³ Duhâ, 93/9-11.

⁴ Buhârî, Talâk, 25.